

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1343/2023
20.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела утаја из члана 207. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радише Митића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 245/22 од 21.03.2023. године и Вишег суда у Нишу Кж1 310/23 од 03.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.12.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радише Митића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 245/22 од 21.03.2023. године и Вишег суда у Нишу Кж1 310/23 од 03.10.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку у вези члана 207. став 6. Кривичног законика, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 245/22 од 21.03.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела утаја из члана 207. став 5. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца. Окривљени је обавезан да суду на име паушала исплати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате, док је оштећена упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 310/23 од 03.10.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Алексинцу К 245/22 од 21.03.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Радиша Митић, због повреде закона из

члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да га подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 207. став 6. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преничани побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 207. став 6. КЗ, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, при чему формално не означава ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, али се из образложења захтева закључује да је исти поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 207. став 6. КЗ. Ово, имајући у виду да се у захтеву наводи да је окривљени АА правноснажном пресудом оглашен кривим због извршења кривичног дела утаја из члана 207. став 5. КЗ, али у изреци није наведено да постоји предлог за кривично гоњење, нити назначење одредбе члана 207. став 6. КЗ односно да се окривљени осуђује на основу предлога за кривично гоњење, чиме је на штету окривљеног повређена одредба члана 207. став 6. у вези става 5. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је одлука донета без предлога овлашћеног лица за гоњење, имајући у виду да је према подацима у списима оштећена ББ поднела кривичну пријаву дана 15.07.2021. године ПУ Ниш – ПС Алексинац, а на записнику о испитивању сведока састављеним пред ОЈТ у Алексинцу од 26.10.2022. године оштећена је навела да се придружује кривичном гоњењу и да остаје при поднетом предлогу за гоњење окривљеног. Имајући у виду наведено околност да у изреци пресуде није наведена одредба члана 207. став 6. КЗ, не утиче на законитост спроведеног поступка, па су самим тим наводи браниоца окривљеног да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 207. став 6. КЗ, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у преосталом делу захтева износи сопствени чињенични закључак да се ради о кривичном делу ситно дело утаје из члана 210. КЗ,

наводећи да нема доказа да је окривљени узео више од 5.000,00 динара имајући у виду да је вршењем предметне инкриминације дошао у притежање износа од око 3.000,00 динара, што је сведок, непосредни очевидац потврдио у свом исказу, на који начин се суштински оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и оцена доказа дата од стране суда. Поред наведеног се истиче и да је образложење пресуде нелогично на који начин се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а такође се наводи и да другостепени суд наводе жалбе о повреди кривичног закона на штету окривљеног није образложио, на који начин се истиче и повреда члана 460. ЗКП.

Како наведене повреде закона не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 207. став 6. КЗ на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радише Митића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић